

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 martie 2011, ora 10

Ewald Frank

Credinciosul nostru Dumnezeu, care a dat toate făgăduințele, care a făcut legământ cu noi, care ne-a ales înaintea întemeierii lumii ca să fim proprietatea Lui și să petrecem veșnicia cu El, ne-a dăruit viața veșnică, prin harul Său. Doar cine a primit cu adevărat viața veșnică, poate, și va trăi veșnic. Partea tuturor celorlalți – conform Apocalipsa 20 – va fi moartea a doua; și nu veți mai vedea și nici nu veți mai auzi nimic despre ei.

Prima moarte are loc atunci când sufletul părăsește trupul. Moartea a doua are loc atunci când suflarea de viață, duhul, pe care l-a dat Dumnezeu omului ca să devină un suflet viu, părăsește sufletul. Și atunci s-a terminat cu el. De aceea are o importanță atât de mare vestirea Evangheliei. Oamenii trebuie să fie născuți din nou la o nădejde vie și să primească viața veșnică.

Cu toții simțim prezența lui Dumnezeu.

Foarte scurt doresc să spun că avem aici o solicitare deosebită pentru rugăciune, din Abidjan, pe care vrem s-o aducem înaintea Domnului. De asemenea, este o întrebare cu privire la botez. La începutul lunii aprilie sau mai, vom avea un botez. Puteți să spuneți tuturor aceluia care încă nu sunt botezați biblic, că acest lucru este neapărat necesar. Tot ce aparține Romei trebuie să fie dezbrăcat și noi trebuie să fim sfințiți în Cuvântul adevărului și să ne întoarcem la început. [...]

Vă transmitem saluturi din Burkina Faso. Oamenii sunt bucuroși; ei ascultă și văd adunările noastre. Saluturi deosebite din Kenia, din Ciad, din N'Jamena, din partea fratelui nostru Iosif din Kinshasa. El a făcut și această observație: că noi nu avem parte numai de slujba pe care Dumnezeu a dat-o fratelui Branham, ci avem parte și de continuarea acelei slujbe. Noi am primit în continuare hrana, cuvântul descoperit și avem prioritatea să îl dăm mai departe.

În această legătură vom citi două versete biblice care mi-au devenit foarte mari. În Isaia 28 este scris că toate mesele sunt pline de vărsături. Și oriunde nu este vestit Cuvântul lui Dumnezeu în forma lui originală, acolo unde oamenii își spun părerile lor, acolo toate mesele sunt pline de vărsături. Dar acolo unde Dumnezeu ne-a pregătit masa Lui în prezența dușmanilor noștri, acolo este o hrană curată, pregătită de Dumnezeu pentru noi.

[...] Am primit două e-mailuri prin care am fost invitat la un grup din Roma. Dacă va vrea Dumnezeu, în viitor vom merge și acolo. Dumnezeu deschide uși pretutindeni, chiar și în mijlocul aceluia care au umblat ba într-o direcție, ba în alta. Dumnezeu cheamă înapoi și dăruiește orientarea Lui, în și prin Cuvântul Său.

Transmitem saluturi și din America de Sud. Și acolo sunt frați și surori care sunt uniți cu noi și cu Domnul. O spun în felul următor: în acest timp cine este unit cu Domnul, acela este unit cu toți aceia care, ei la rândul lor, sunt uniți cu Domnul. Domnul Își conduce Biserica la unitatea în credință și cunoștință, astfel încât noi, fără vreun efort propriu, să devenim o inimă și un suflet așa cum s-a întâmplat la Cincizecime, în acele 10 zile înaintea, turnării Duhului Sfânt. Acolo toți au fost o inimă și un suflet și au avut o singură așteptare: aceea ca puterea de sus să fie turnată și Biserica să fie împuternicită ca să ducă mai departe slujba Domnului. Acesta este scopul Bisericii,

al Trupului Domnului: ca Dumnezeu să poată să-Și continue lucrarea. Pentru aceasta noi vestim aceeași Evanghelie și, în acest mod, Biserica este zidită.

Este așa cum am spus și aseară: tot așa cum Templul a fost zidit pe același fundament, cu aceleași cote, în același loc, la fel va fi zidită și Biserica nou testamentară, pe aceeași temelie a apostolilor și prorocilor, așa cum este scris în Faptele apostolilor 2.42: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii și în rugăciuni”.

Dacă mergem astăzi din denominațiune în denominațiune vedem că nu mai este nicio singură biserică pe acest pământ care a rămas în învățătura apostolilor. Toți își au crezurile lor, programele lor, dar există o singură Biserică - Biserica lui Isus Hristos, Biserica celor întâi născuți. Și această Biserică nu este o organizație, ci este organismul viu, Trupul Domnului. Un trup nu este o organizație, ci un organism care funcționează. Tot așa este și biserica Dumnezeului celui viu.

Ca să continuăm partea care am spus-o aseară: toți să primească acel Cuvânt care mi-a fost pus pe inimă să-l vestesc în adunare, în așa fel ca toți aceia care Îl cred acum pe Dumnezeu să poată pretinde ca ei și copiii lor să fie mântuiți și să primească mântuirea. Și în acest punct, sfârșitul va fi identic cu începutul.

Noi putem să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu, dar trebuie numai să credem și vom trăi împlinirea făgăduințelor. Aceasta este făgăduința din Fapte 2.39: „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru”. Este o făgăduință a lui Dumnezeu și niciun copil al lui Dumnezeu nu poate să treacă pe lângă această făgăduință; niciunul care este rânduit pentru viața veșnică nu va trece pe lângă ea.

Noi aseară ne-am referit foarte scurt la ceea ce se întâmplă pe acest pământ. Dacă ne gândim la Daniel 2 și, în mod deosebit, la Daniel 7, vedem că va lua naștere ultima împărăție și, în acel timp, Dumnezeul cerului Își va ridica împărăția Lui pe acest pământ. Mergem și la Daniel 7 și după aceea citim un verset din capitolul 7 și un verset din capitolul 9.

Citim Daniel 7.17-18: „Aceste patru fiare mari, sunt patru împărați, care se vor ridica pe pământ. Dar sfinții Celui Prea Înalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie”.

Lucrul important și minunat este faptul că în Daniel 9.22 și 23 este scris: „El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine și mi-a zis: „Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea. Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești prea iubit și scump. Ia aminte, dar, la cuvântul acesta și înțelege vedenia!” Lucrul cel mai important este: „Ia aminte, dar, la cuvântul acesta”, și abia după aceea poți înțelege și vedenia.

Noi trebuie să luăm aminte la Cuvânt, fiindcă numai așa putem înțelege descoperirea dată în acesta. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu, fiindcă El este un Dumnezeu exact.

Din Apocalipsa 1 doresc să vă arăt foarte scurt ceva. Dacă trebuie să se întâmple niște lucruri deosebite pe pământ, atunci cerul se coboară și, pe pământ, se întâmplă niște lucruri supranaturale.

Citim Apocalipsa 1.1-3: „Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscută, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan...”.

Aici noi am primit introducerea în ultima carte din Scriptură, în această carte profetică în care este cuprins întregul plan al mântuirii. Noi vedem că îngerul a fost trimis să facă de cunoscut, bărbatului lui Dumnezeu, pe insula Patmos și să-i arate „ce are să se întâmple în curând”.

Citim Apocalipsa 1.2: „care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut”. Mărturia lui Isus Hristos este duhul prorociei.

Dumnezeu, în această perioadă profetică – și în slujba fratelui Branham – a făcut niște lucruri supranaturale, deosebite. Cel mai minunat lucru este când vorbește despre ziua de 7 mai 1946. În jurul orei 23, fratele Branham stătea cu Biblia pe genunchi și, deodată, a venit această lumină supranaturală în încăperea în care se afla el și, din acea lumină, a ieșit Îngerul Domnului, care a venit în apropierea fratelui Branham și i-a spus: „Nu te teme! Eu am fost trimis la tine, din prezența lui Dumnezeu, ca să-ți dau însărcinarea”. După aceea urmează toate detaliile despre ceea ce trebuia să se întâmple. „Așa cum au fost date lui Moise două semne, tot astfel și ție îți vor fi date două semne”. Bărbatului lui Dumnezeu i-au fost spuse în detaliu lucrurile care urmau să se întâmple; și așa s-au și întâmplat. Dumnezeu nu numai că a vorbit, ci El a și împlinit ceea ce a spus.

Noi avem de-a face cu Dumnezeu, avem de-a face cu planul mântuirii, avem de-a face cu ultima parte din timpul de har în care se va întâmpla și se va împlini tot ce a fost spus dinainte, fie cu Israelul, fie cu toate neamurile, dar în mod deosebit, cu Biserica Lui.

Haideți să fim cinstiți. Dacă noi am cunoaște toate tainele și am fi în stare să punem totul pe o bază biblică și n-am fi înarmați cu puterea de sus... [ar fi degeaba – n.ed] așa cum este scris în Romani 8.11: „Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi”. Această putere de transformare trebuie să locuiască în acest trup, fiindcă numai așa poate să fie transformat trupul nostru muritor.

Dragi frați și surori, aceasta să fie preocuparea noastră principală, astfel ca Domnul nostru să ne dăruiască o astfel de dorință în inimile noastre, ca noi să spunem cum a zis Iacov: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta”. Noi să ne luptăm până când vom ajunge la țintă, până când se întâmplă și Domnul își descoperă slava Lui.

În Apocalipsa 22.6 noi avem un verset minunat: „Și îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul Dumnezeu duhurilor prorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, care au să se întâmple în curând”.

Voi, fraților, care vestiți Cuvântul, aici este taina: întâi este spus la singular, adică slujitorului Ioan (singular) și după aceea este spus la plural: „...să arate robilor (plural) Săi lucrurile, care au să se întâmple în curând”. Dumnezeu folosește întotdeauna un slujitor ca să dea tuturor celorlați slujitori ceea ce aceștia trebuie să dea mai departe poporului. La fel este și cu Matei 24.45, unde este vorba despre un rob înțelept care dă hrana necesară celor care, la rândul lor, urmează să împartă aceeași hrană poporului. Dumnezeu o face în acest mod, El n-are nevoie de un comitet aici pe acest pământ cu care să se sfătuiască. El pronunță însărcinări și, toți aceia care sunt rânduiți de Dumnezeu să ia parte la vestirea Cuvântului, vor primi aceeași descoperire ca și slujitorul Său.

Dragi frați care vestiți Cuvântul, eu o spun: Duhul Sfânt descoperă întotdeauna la fel și nu există nicio deosebire, în nicio țară. Nu poate și n-are voie să existe o deosebire într-o țară oarecare și să se spună: „Dumnezeu mi-a descoperit-o altfel”. Așa ceva nu se poate! Așa cum este descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu, așa va fi descoperit, prin Duhul Sfânt, tuturor aceluia care vestesc Cuvântul și aceluia care ascultă Cuvântul. Voi cu toții ați primit aceeași descoperire pe care Dumnezeu a dat-o lui Pavel, lui Petru, lui Daniel, lui Isaia, tuturor prorocilor și slujitorilor Săi. Noi cu toții am primit aceeași descoperire, prin același Duh Sfânt.

Fiindcă noi trăim în acest timp și am primit har înaintea lui Dumnezeu, acesta nu este meritul tău sau al meu, ci este o alegere înaintea întemeierii lumii. Dumnezeu a știut că noi vom fi

ascultători, Dumnezeu a știut că noi vom crede și, de aceea, El a putut să scrie numele nostru în Cartea Vieții Mielului, înaintea întemeierii lumii.

Să ne gândim și la cuvântul care a fost citit în introducere. El va veni. Ferice de noi, dacă nu dăm înapoi. Dumnezeu nu-și găsește plăcerea în aceia care dau înapoi. Dar Enoh a primit mărturia că este plăcut lui Dumnezeu. Așa este scris în Evrei 11. Când Domnul nostru a fost botezat, în ascultare, din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea”.

Haideți ca noi să parcurgem toată calea împreună cu Domnul, prin ascultare de credință. Acum este important, ca niciodată înainte, ca noi să-I rămânem credincioși și ascultători Domnului, să rămânem în voia lui Dumnezeu.

Haideți ca, foarte scurt, să ne întoarcem la gândul pe care l-am amintit ieri, la dreptul de întâi născut; să fim născuți din nou la o nădejde vie. Eu, de fapt, am vrut să aduc predica fratelui Branham numită „Sămânța discordiei”. Aseară, noi am vorbit un pic despre această temă.

Există două semințe diferite și doi semănători. În Matei 13 este scris foarte clar despre acești doi semănători. Un Semănător a semănat sămânța bună, apoi, celălalt semănător a semănat sămânța rea, în timp ce oamenii dormeau. Ambele semințe erau pe același ogor, ambele semințe au primit aceeași ploaie, aceeași apă, același soare și ambele semințe s-au bucurat.

În toată creștinătatea, chiar și în bisericile în care ei se numesc credincioși ai Evangheliei depline, cei care cred în botezul cu Duhul Sfânt, în darurile Duhului și care cred în revenirea Domnului Isus Hristos, dar totuși, se împotrivesc lui Dumnezeu și refuză ceea ce face El. Și Scriptura spune ca noi să nu ne împotrivism Aceluia care ne vorbește din Cer: „Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbește pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri”.

Noi vedem foarte clar că aceste semințe diferite au avut și reacții diferite. Ce au spus oamenii care s-au împotrivit fratelui Branham? Ce au zis ei? Dar, iată că există o turmă mică, aleasă, care a trecut pe lângă critica aceasta, care l-a crezut doar pe Dumnezeu și a crezut Cuvântul făgăduinței din Maleahi 4.5: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”. Acești oameni au crezut și l-au primit pe acest proroc și nouă ne-a fost descoperit acest lucru.

Fiți cinstiți, cu cine poți vorbi despre această temă? Oamenii refuză, dau din cap și spun: „Lasă-mă în pace cu acest om, Branham”. Așa ceva nu se poate. Noi credem ceea ce a făcut Dumnezeu și, în mod deosebit, credem toate dovezile acestea supranaturale pe care Dumnezeu le-a dat în timpul nostru, astfel ca atenția noastră să nu fie îndreptată asupra celui care pregătește calea, ci asupra Aceluia care l-a trimis. Noi am spus-o deseori că un om al lui Dumnezeu nu leagă oamenii de el însuși, ci îi aduce pe oameni în legătură cu Dumnezeu. Așa trebuie să fie și, prin vestire, trebuie să se îplinească acest lucru.

Dar, de la început, au existat două semințe diferite. Cain și Abel au fost în același trup. Și în Geneza 3.15 este scris că Dumnezeu va pune dușmănie între aceste două semințe diferite. Noi nu o putem schimba, pentru că Dumnezeu a hotărât-o așa și nu este posibil niciun amestec. Una este sămânța lui Dumnezeu, care a fost rânduită pentru viața veșnică - și noi prin harul lui Dumnezeu am primit acest drept de întâi născut - iar cealaltă sămânță trebuie să rămână ceea ce a fost. Dacă ne uităm mai atent, atunci vedem că se îplinește din nou. Cain a putut să fie numai ceea ce a fost, adică a fost plin de invidie și de toate lucrurile rele și, după aceea, a devenit un ucigaș.

Nu există niciun copil autentic al lui Dumnezeu care să aibă o fire satanică și nu există niciun copil al Diavolului care să aibă o fire dumnezeiască. Una este sămânța lui Dumnezeu iar cealaltă este sămânța celui rău. Și între aceste două semințe a fost pusă dușmănia și dușmănia aceasta trebuie să existe, astfel încât să nu fie posibil niciun fel de amestec. Fiii și fiicele lui Dumnezeu rămân fii și fiice ale lui Dumnezeu în vecii vecilor.

Astfel, îi suntem recunoscători Domnului de fiecare dată, pentru Cuvântul Lui. Dar, ca să ducem la sfârșit acest gând: astăzi, în duminica aceasta, în mii și mii de culte, oamenii cântă: „eu mă rog puterii dragostei”. Ei cântă cântările cele mai minunate și mai frumoase. Dar totuși, Domnul nostru spune: „Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești”, fiindcă ei au respins Cuvântul lui Dumnezeu și au pus în locul acestuia niște învățături omenești. Totul este degeaba. De ce? Deoarece Dumnezeu caută niște oameni care se roagă Lui în duh și în adevăr. Nu într-o confuzie, căci Dumnezeu nu este de găsit în confuzie, ci Dumnezeu este doar în Cuvântul Lui și Cuvântul Lui este adevărul. Și noi ne aflăm, de asemenea, în acest Cuvânt.

Dar trebuie subliniat neapărat ce înseamnă „har”. Har înseamnă să fim chemați afară, să fim puși deoparte, așa cum s-a întâmplat și cu poporul Israel în trecut. Acesta a fost pus la o parte de toate popoarele și din toate popoarele. La fel și Biserica nouului legământ este separată de toate celelalte biserici și denominații și ea este chemată afară din toate popoarele, limbile și națiunile. Și toți aceia care fac parte din Biserica Mireasă vor asculta glasul, chemarea Mirelui, căci așa este scris: „Iată mirele (vine), ieșiți-i în întâmpinare (pregătiți-vă să-L întâmpinați)”. Și în acest punct noi ne putem verifica dacă doar vorbim despre o temă sau dacă am primit legătura de la Dumnezeu, cu acest Cuvânt.

Fiecare poate să vorbească despre Matei 25, despre fecioarele înțelepte sau neînțelepte, dar cine își pune întrebarea: „Cine sunt eu? Din care grup fac eu parte? Cum stau eu înaintea lui Dumnezeu? Am primit doar o iluminare, o cunoștință? Am doar o candelă, sau am plinătatea Duhului Sfânt, ca să realimentez?” Astfel încât lumina să nu scadă în momentul cel mai important, ci să poată să aibă loc întotdeauna o realimentare.

Cum am dat aseară acel exemplu din Addis Abeba: de câte ori am trăit-o împreună cu fratele Menard, cum oamenii susțineau de fiecare dată că „sunt aruncați la pământ de Duhul Sfânt”. Dar acolo n-a fost nici urmă de botezul cu Duhul Sfânt, ci a fost doar o lucrare omenească. Acest carismatic, din insulele Filipine, din Manila, și-a dezbrăcat sacoul, l-a rotit în jurul său și a spus: „Așa suflă Duhul Sfânt”; și oamenii au căzut jos. Nu, asta este „așa își învârte omul haina”, dar acolo n-a fost niciun Duh Sfânt. Când vine Duhul Sfânt, atunci vine teama de Dumnezeu, când lucrează Duhul Sfânt, atunci nu este văzut bărbatul de pe platformă, ci atunci este descoperită puterea lui Dumnezeu, în mijlocul poporului lui Dumnezeu.

Noi am putea să spunem multe lucruri despre această temă. Fratele Branahm a subliniat-o în predica cu numele „Unșii din timpul sfârșitului”, unde este vorba despre semne și minuni; despre toate este scris acolo. Dar Dumnezeu este interesat de Cuvântul Său. Dumnezeu trimite Cuvântul Lui și vindecă. Și după aceea este vorba ca El să confirme Cuvântul Lui în toți aceia care-l cred. Astfel noi avem și siguranța că, Domnul Dumnezeu care ne-a condus până în acest loc, și ne-a dăruit harul Său ca să rămânem în Cuvântul și, astfel, în voia Lui, ne va conduce până la desăvârșire, prin harul Său, până vom trăi o restituire deplină.

Eu cred că anul acesta se vor întâmpla lucruri mari; cu adevărat vor avea loc lucruri mari. În această legătură am citit două versete biblice. Unul este din Evrei 12. Cum am spus deja aseară, aici este vorba despre faptul ca noi să venim pe muntele Sion, în cetatea Dumnezeului cel viu. Citim Evrei 12.22-24: „Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul

ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor...”, la o adunare de sărbătoare. Eu m-am uitat în Vechiul Testament, în Deuteronom, ce înseamnă o adunare de sărbătoare.

În Levitic 23.24 este vorba despre o adunare sfântă: „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: „În luna a șaptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveți o zi de odihnă, vestită cu sunet de trâmbițe, și o adunare sfântă”. Și în vers. 24, de asemenea, este vorba despre o adunare sfântă: „În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi ziua ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc”. Când a fost ziua ispășirii, n-a fost doar o strângere, o adunare, ci o adunare sfântă, o adunare foarte deosebită, pe care Dumnezeu Însuși a hotărât-o, ca să binecuvânteze.

Deci, dacă în Noul Testament este scris: „v-ați apropiat de ... adunarea în sărbătoare a îngerilor”. Aici nu este vorba despre o adunare oarecare, ci voi ați venit la o adunare deosebită, nu o adunare cu caracter general, nu doar o simplă adunare, ci o adunare deosebită în care Dumnezeu a binecuvântat într-un mod deosebit, în care s-au întâmplat lucruri deosebite conform planului mântuirii.

Frați și surori, este adevărat că în timpul nostru se întâmplă niște lucruri deosebite. Chiar dacă slujba noastră divină are o anumită rânduială, de fapt noi ne adunăm înaintea lui Dumnezeu ca să trăim ceea ce va face Domnul, prin harul Său.

Citim mai departe din Evrei 12.23: „de Biserica celor întâi născuți care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți”. Facem noi parte din numărul acestor întâi născuți? Spuneți un „Amin” la acest cuvânt. N-a fost destul de puternic. Evrei 12.23: „de Biserica celor întâi născuți care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți”. Amin. Dumnezeu are intenții bune cu noi.

Acum să mergem la Matei 13, pe care îl cunoaștem foarte bine. Aici dorim să subliniem câteva puncte. Din acest capitol înțelegem ce efect trebuie să aibă Cuvântul lui Dumnezeu în noi. În Matei 13 este vorba despre cele patru feluri de pământ. Aici nu este vorba doar despre sămânța care este semănată – da, sămânța este importantă, dar ogorul trebuie să fie bine pregătit, trebuie să fie un pământ fertil și Cuvântul trebuie să fie primit.

Citim din Matei 13, în mod deosebit v. 11: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat”. Cine sunt acei „vouă”? Domnul nostru a vorbit în pilde. Haideți să citim v. 10: „Ucenicii s-au apropiat de El, și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?” Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat. De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg”.

Dragi frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit urechi ca să ascultăm, ne-a dat ochi ca să vedem. Acesta este harul care ne-a fost dat de Dumnezeu. Fiți cinstiți, toți predicatorii răstălmăcesc pildele acestea, fiecare în felul lui. Dar Domnul nostru spune: „Îmi voi deschide gura și voi descoperi ceea ce a fost ascuns din veșnicie”. Și cine vede simplitatea acestor pilde din Matei 13, unde a fost descoperit ceea ce Dumnezeu a ascuns din veșnicie și, până în ziua de azi, încă este ascuns pentru toți aceia cărora Dumnezeu nu le-a descoperit... Așa este scris: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor”.

După aceea urmează fericirile. De exemplu în v. 16: „Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!” Totul a fost rânduit de Dumnezeu și, noi dorim să ne lăsăm așezați în această rânduială divină. Noi spunem: „O, Doamne vorbește, slujitorul Tău ascultă. Doamne vorbește, căci copilul Tău ascultă!” Și noi suntem aici ca să ascultăm.

După aceea urmează și pilda grăuntelui de grâu și a neghinei, cele două semințe diferite, după aceea urmează și sfârșitul lumii când recolta este strânsă; grâul este adunat și pus în hambare, iar neghina va fi arsă. Aici într-un singur capitol noi găsim totul. Chiar și în Matei 13.30 este scris: „Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu”.

Noi credem că Domnul a venit și a murit ca Grăuntele de grâu. El și-a dat viața Lui, iar noi suntem rodul Lui. Noi am răsărit din acest Grăunte ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, cu dreptul de întâi născuți.

Frați și surori, vă rog, credeți, credeți din toată inima voastră. Dacă n-ați fi fost aleși înaintea întemeierii lumii atunci ar fi imposibil pentru voi să-L credeți pe Dumnezeu în timpul acesta și să stați de partea lui Dumnezeu și să suportați toată batjocura care are loc astăzi. Acesta este harul care ne-a fost dăruit. Oamenii să spună ce vor. Dar noi avem voie să credem așa cum spune Scriptura și să avem parte de ceea ce este scris și făgăduit.

Doresc să subliniez și v. 35 din Matei 13: „ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul, care zice: „Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii”. Tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru a fost ținut ascuns de la întemeierii lumii. Și Pavel scrie în Faptele apostolilor 20.27: „Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu”. Apoi putem merge de la capitol la capitol și să vedem cum a folosit Dumnezeu pe prorocii și apostolii Lui și ei au prezentat planul Lui într-un mod minunat. Iar astăzi avem un Cuvânt minunat, avem Vechiul și Noul Testament și totul este într-o deplină concordanță. Pentru noi este important să citim Efeseni 1, ca să știm că am fost incluși în această alegere și hotărâre dinainte, pe care Dumnezeu a făcut-o. Când Domnul și-a deschis gura și a vorbit în pilde și a vestit ceea ce a fost ascuns înaintea întemeierii lumii, aceasta s-a întâmplat pentru noi, cei care am fost hotărâți înaintea întemeierii lumii ca să auzim și să credem ceea ce ne spune El în acest timp.

În Efeseni 1.4 este scris: „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui...”. Nu ca să trăim o sfințire proprie, fabricată, ci așa cum este scris: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”. Noi să fim umpluți de Cuvântul lui Dumnezeu, de adevărul Său și să nu mai cădem în nicio rătăcire.

Citim Efeseni 1.5: „ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale”. Și peste toți fii și fiicele lui Dumnezeu, care sunt incluși în această hotărâre dinainte, peste toți aceștia se odihnește buna plăcere a voii Sale. Frați și surori, credeți-o! Dacă Dumnezeu nu-și găsește plăcerea în noi, care credem făgăduințele Lui, atunci în cine să și-o găsească? Dacă Dumnezeu nu stă de partea noastră, a celor care stăm de partea Lui, atunci de partea cui să stea El? Noi pretindem ca Dumnezeu credincios, care ne-a descoperit Cuvântul și voia Sa, să ne dăruiască și bucuria de a crede cu adevărat așa cum zice Scriptura - astfel ca deplina binecuvântare de la Dumnezeu, restituirea deplină, deplina separare, credința deplină să poată să lucreze în noi.

Citim Efeseni 4.7: „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său”. Noi putem să-I mulțumim și să-I aducem slavă Lui. Răscumpărarea a fost înfăptuită. Domnul nostru a murit pe crucea de pe Golgota.

Haideți s-o spunem așa cum este: și în aceste trei puncte, fie că este vorba despre dumnezeire, botez sau cină, totul a fost schimbat. Oamenii au răstălmăcit Cuvântul după ideile proprii. De exemplu, după părerea lor, ei susțin că, la cină, „pâinea este transformată în trupul lui Hristos”. Dar cine se uită atent poate vedea că nimic nu a fost transformat. Și ei susțin că vinul din

pahar este transformat în sânge. Și parohul care bea paharul cu vin, are gust de vin în gura lui. Când vezi această închinare idolatră care are loc acolo.... Oamenii se închină în fel și chip, dar înaintea cui se închină ei? Oamenii sunt duși în rătăcire. Totul a fost decorat cu o manta creștină și totuși este o formă antihristă.

Noi trebuie să ajungem la punctul, așa cum a zis și Domnul nostru în Matei 26.26: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu”. Atunci ucenicii n-au mâncat Trupul Lui, ci au mâncat o pâine. Și când a luat paharul, El a zis: „Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu”. El arăta spre Sine, trupul Său urma să fie dat, sângele Lui urma să fie vărsat și a fost vărsat pe crucea de pe Golgota. Pe crucea de pe Golgota, El nu a turnat vin, ci Și-a vărsat sângele Lui prețios și sfânt și în acest sânge a fost viața veșnică dumnezeiască, iar noi, ca turmă răscumpărată prin sânge, am primit această viață dumnezeiască, prin harul Lui. Oamenii sunt pur și simplu duși în eroare. Dar noi Îi mulțumim lui Dumnezeu care ne aduce înapoi la Cuvântul Lui și ne dăruiește claritatea asupra fiecărui cuvânt.

Același lucru este și cu botezul. Voi trebuie s-o înțelegeți odată corect. Ei iau Efeseni 4.5: „Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez” și, toate denomițiile, din toate țările, se bazează pe acest singur verset și condamnă pe toți aceia care sunt botezați din nou. Chiar și Martin Luther i-a blestemat pe aceia care botezau din nou. Dar acest lucru îl fac, mai tare sau mai încet, toate marile biserici, până în ziua de azi. De ce fac ei acest lucru? Pentru că ei susțin că: „Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez” și ei pretind că au acest singur botez corect și după acest singur botez, n-are voie să mai urmeze un al doilea botez, căci, zic ei, „este scris: „un singur Domn, o singură credință, un singur botez”.

Dar dacă în Scriptură este scris așa, atunci noi trebuie să ne întoarcem la singurul Domn, la singura credință biblică și la singurul botez. Și trebuie să citim cum s-a făcut acest singur botez. Sigur că nu prin stropire de trei ori cu un pic de apă, fiindcă acesta nu este un botez; acesta nu este nicidecum un botez. Cuvântul „botez” înseamnă „scufundare, afundare”. În timpul Domnului nostru, cei care au crezut au fost botezați în apă prin scufundare. „Ioan boteza și el în Enon, ...pentru că acolo erau multe ape”. Și cine cunoaște pilda cu famenul, acolo este scris: „Uite apă, ce mă împiedică să fiu botezat?” Isus a intrat în râul Iordan și a fost botezat prin scufundare.

Dar marile biserici, începând cu cea romană, rusă, greacă și romano-catolică, toate au acceptat o dogmă și spun oamenilor: „Acum omul este născut din nou din apă și duh și acum a devenit un copil al lui Dumnezeu”. Și ce este în legătură cu aceasta? După aceea urmează citirea versetului: „un singur Domn, o singură credință, un singur botez”, și apoi ei condamnă pe toți cei care sunt botezați biblic. Până în ziua de azi Cuvântul lui Dumnezeu a fost înțeles greșit, a fost răstălmăcit și toată omenirea a fost dusă în rătăcire.

Dar acum a sosit ceasul lui Dumnezeu, ceasul adevărului, când, cu adevărat: „este un singur Domn, o singură credință, un singur botez”.

Acum trecem la tema despre dumnezeire. Este un singur Dumnezeu și un singur Domn, nu există doi sau trei, ci un singur Dumnezeu adevărat și viu. El S-a descoperit în Vechiul și Noul Testament și El este același ieri, azi și în vecii vecilor. El este același și rămâne același în vecii vecilor. Există un singur botez și acesta nu este în trei titluri, ci „în Numele”. Petru a fost de față când s-a poruncit acest botez, a fost martor când s-a dat această poruncă. Petru a înțeles corect ce a spus Domnul nostru înviat: este vorba despre Numele de legământ nou testamentar al Domnului nostru, EMANUEL – Dumnezeu cu noi – Domnul Isus Hristos. „Și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale”. „Mergeți în toată lumea și învățați toate popoarele și botezați-i în Numele Meu” – este scris în original. Puteți s-o citiți în Biblia Nestle și în istoria bisericii.

Dar apoi s-a născut această formulă „în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Însă acest Nume a fost descoperit. Primul botez a avut loc în Fapte 2.38: „Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre...”. Fiecare botez biblic care a avut loc de la Cincizecime încolo a fost făcut „în Numele Domnului Isus Hristos”. Turma răscumpărată prin sânge este legată de Numele de legământ al Noului Testament.

Frați și surori, haideți să nu rupem legământul. Domnul nostru spune: „Acesta este legământul cel nou făcut în sângele Meu”. Turma răscumpărată prin sânge a intrat în legământul Noului Testament. Ea primește toate făgăduințele lui Dumnezeu, pe care El le-a pregătit pentru noi.

Deci, este un Domn – da, Amin; un singur botez – da, dar botezul biblic, așa cum este scris în Fapte 2.38, Fapte 8.16, Fapte 10.48, Fapte 19.5, Romani 6.3 și toate celelalte versete biblice. „Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.” Cât de recunoscători putem să fim pentru că Dumnezeu ne-a ajutat! El ne-a dăruit și descoperirea despre dumnezeire. Este un lucru puternic. El ne-a dăruit și descoperirea despre botez.

Haideți s-o spunem cinstit: și în bisericile penticostale care au rămas în învățătura trinitară și în botezul trinitar, ei toți își ridică mâinile și cred că sunt botezați cu Duhul Sfânt. Nu, nu! Așa nu se poate. „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul.” Și așa cum a spus-o fratele Branham: nu este de ajuns să fii uns cu Duhul Sfânt în al doilea domeniu; acest lucru nu este suficient. Viața lui Dumnezeu trebuie să fie în interiorul sufletului; și sufletul este interiorul omului. Omul a fost făcut un suflet viu. Este vorba despre mântuirea sufletului.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi. Noi să nu avem doar o adunare oarecare, ci să avem o adunare de sărbătoare, în care poporul lui Dumnezeu se adună de aproape și de departe, la fel ca atunci, în ziua cea mare a împăcării - o adunare de sărbătoare în prezența Domnului, o adunare unde răsună trâmbița lui Dumnezeu și unde Dumnezeu poate să dăruiască binecuvântarea Lui vizibilă. Tot ceea ce ne-a făgăduit Domnul, vom și primi. El a dat și garanția pentru aceasta.

Haideți s-o subliniem încă o dată: acesta este ceasul lui Dumnezeu, este mesajul lui Dumnezeu, este ultima chemare, este ceasul pentru ultima chemare, pentru chemarea afară a Bisericii Mirese. Dar numai acela căruia îi deschide Domnul urechile ca să audă ceea ce spune Bisericilor Duhul și numai acela care face parte din Biserica Mireasă, va asculta glasul Mirelui. Și numai cine ascultă cu atenție, așa cum este scris în Luca 24, când Domnul a vorbit, începând de la Moise, Psalmi și proroci, când El a prezentat totul și după aceea El le-a deschis înțelegerea pentru Scriptură... După aceea inimile lor au ars, a venit descoperirea, a venit înțelegerea.

Tot așa este și cu noi, astăzi. O adunare de sărbătoare înseamnă ca noi, într-un mod conștient, să fim invitați de Dumnezeu și, în mod conștient, să avem parte de ceea ce face El, acum. Acestea nu sunt adunări oarecare, cum au loc adunări pretutindeni, ci acestea sunt adunări de sărbătoare în prezența lui Dumnezeu, în care noi auzim Cuvântul lui Dumnezeu ca un Cuvânt viu și ne întoarcem la credința de la început. Acest lucru este valabil pentru noi, în acest loc, în țara aceasta, în Europa și este valabil pe tot pământul până la marginile lui.

Eu mă bucur de faptul că Dumnezeu a dăruit o recoltă așa de bogată pe continentul African. Aceasta nu doar pentru în iunie 1955, fratele Branham, în Zürich, a văzut „vulturul german zburând peste Africa”. El însuși a avut o mare dorință să se întoarcă încă o dată în Africa, dar acest lucru nu i-a fost permis; el a avut voie să meargă doar la vânatoare, dar să nu mai țină adunări, fiindcă acestea ar fi fost prea mari. Dar Dumnezeu găsește întotdeauna o cale și o posibilitate ca să cheme afară. Toți aceia care trebuie să fie chemați vor fi chemați și, aceasta are loc și în acest timp într-un mod extraordinar; în toate popoarele, limbile și națiunile, căci așa a poruncit-o și a dorit-o Dumnezeu.

Așa a făgăduit El lui Avraam și așa regăsim în Galateni 3.8: „...Toate neamurile (pământului) vor fi binecuvântate în tine”.

Ultimul mesaj - chemarea afară - este dat ca noi să fim aduși în concordanță cu învățăturile de la început. Privit din punct de vedere profetic, noi avem cuvântul prorociei, la care luăm aminte ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos. Noi nu răstălmăcim, ci luăm seama la împlinirea Cuvântului profetic și prin aceasta recunoaștem că timpul revenirii Domnului nostru este foarte, foarte aproape.

În încheiere, putem să spunem, spre slava lui Dumnezeu... Fratele Branham, cu adevărat, a spus că anul 1977 va fi un an important. Și din această cauză mulți au avut impresia că, probabil, va fi ultimul an. Voi cunoașteți mărturia mea: Domnul a dat porunca să cumpărăm această parcelă din Krefeld și să construim pe ea, pentru că vor veni oameni din multe țări, care trebuie să fie cazați. Acum avem posibilitatea să cazăm peste 400 de frați și surori care pot lua parte la aceste adunări de sărbătoare.

Frați și surori, totul a fost condus în felul acesta de către Dumnezeu însuși. Eu personal n-am contribuit cu nimic, ci doar am făcut ceea ce mi-a poruncit Domnul mie. Haideți să fim mulțumitori pentru acest loc. Acesta nu este un loc de pelerinaj, ci este un loc pentru adunările de sărbătoare ale Domnului nostru în care Dumnezeu însuși dorește să ajungă la ținta Lui cu noi și El poate să ne binecuvânteze peste așteptările și cerințele noastre. Acestea sunt niște adunări în care suntem aduși în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său.

Noi am putea să subliniem, cu nădejdea ca toți s-o înțeleagă corect: noi privim slujbele prorocilor și apostolilor din punct de vedere biblic. Noi respectăm faptul că Dumnezeu face lucruri supranaturale când trebuie să se întâmple ceva pe pământ. Fie că a venit la Moise, la Avraam, fie că a venit la Ioan Botezătorul, fie că îngerul Gavril a venit la Maria, fie că îngerul a venit la Ioan pe insula Patmos sau fie că a venit la fratele Branham, pentru noi este importantă concordanța cu lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu. Tot ceea ce a făcut Dumnezeu, face din nou. El are un model. El i-a zis lui Moise: „Vezi să faci după chipul, care ți s-a arătat pe munte”. Dacă este vorba ca planul de mântuire să devină o realitate, atunci lucrurile supranaturale se întâmplă aici, pe acest pământ și atunci poporul lui Dumnezeu este strâns conform Cuvântului Domnului: „Strângeți-Mi pe credincioșii Mei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă”.

Haideți nu rupem acest legământ, ci să-l păzim. Voi știți că pentru un legământ este nevoie de două părți. Dumnezeu a încheiat legământul Lui cu noi; haideți ca și noi, din partea noastră, să confirmăm acest legământ, ca popor al noului legământ. Haideți să recunoaștem tot ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru și anume că, El a trimis pe prorocul și slujitorul Lui pe care l-a chemat, l-a dovedit într-un mod supranatural și l-a trimis să ne aducă ultimul mesaj divin, Cuvântul, cu tot ce este cuprins în acesta. Noi n-am adăugat nimic, ci am lăsat în original acest mesaj divin și așa l-am dat mai departe și așa va rămâne până la sfârșit.

Așa cum am spus eu deja ieri: dacă cineva vine cu învățături străine, atunci este important să nu-l ascultăm, să nu facem niciun amestec cu învățătura biblică și să nu tolerăm niciun fel de amestec, ci să lăsăm totul acolo unde își are locul, conform planului lui Dumnezeu.

Deseori am amintit-o: unii spun că „Nașterea din nou este o descoperire. Răpirea este o descoperire. Totul este o descoperire”. Eu o spun din nou: fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu ne conduce la împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu, cum este și cu revenirea lui Isus Hristos. Eu doresc să mai citesc acest Cuvânt și după aceea vom mulțumi Domnului. Citim Romani 8, unde este scris că toată firea așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Din Romani 8, citim de prima dată v. 19 și apoi v. 21. Romani 8.19: „De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată

descoperirea fiilor lui Dumnezeu”. Toată firea va fi eliberată de acest fel de viață trecător; firea așteaptă să fie eliberată de această robie pământească.

Romani 8.21: „că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu”. Citim și v. 23: „Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru”. Amin. O, ce minunat este Cuvântul lui Dumnezeu! Și cât de adevărat și de clar ne-a spus Dumnezeu tot ceea ce ar trebui să știm. Noi credem fiecare Cuvânt, credem cum spune Scriptura.

Citim și ultimul verset din Romani 8. Totul este minunat. În Romani 8.39 ne este spus: „nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru”. Nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu.

Noi Îi suntem așa de mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă El ne-a iubit atât de mult, ni S-a descoperit, ne-a dăruit accesul la Cuvântul Lui și, în mod deosebit, ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură. Vă rog frumos primiți totul din mâna Domnului! Începând de acum fiecare adunare să fie o adunare de sărbătoare cu Domnul nostru. Veniți cu o așteptare mare, veniți în rugăciune și Domnul ne va da ceea ce așteptăm și nu ne va dezamăgi. El va merge cu noi până la sfârșit. El va restitui totul și va readuce totul în starea originală, corectă și noi, împreună, vom vedea împlinit tot ce am crezut.

La fel de sigur cum fratelui Branham i-a fost spus: „Tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”, la fel de sigur acest mesaj, chiar premerge, acum, cea de-a doua venire a lui Isus Hristos. Aceasta este o parte a planului mântuirii pe care noi o putem trăi prin harul lui Dumnezeu. Noi suntem convinși de faptul că, Cuvântul lui Dumnezeu va împlini scopul pentru care a fost trimis.

Lui, Dumnezeului Atotputernic, care ține totul în mâinile Sale și în timpul nostru – El conduce corect poporul Său și ne-a condus și pe noi în acest timp, El ne va conduce și în continuare – Lui, haideți să-I rămânem credincioși în continuare, așa cum am citit în cuvântul de introducere: să-I rămânem Lui credincioși până la sfârșit. „Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții”.

Eu aștept, cu o convingere deplină, ca toți aceia care ascultă acum Cuvântul lui Dumnezeu și îl cred, să fie fi chemați afară, puși la o parte, să fie pregătiți și să facă parte din Biserica Mireasă. Eu primesc aceasta din mâna Domnului. Toți aceia care l-au crezut pe Ioan au făcut parte din Biserică, toți aceia care au crezut ceea ce a spus Dumnezeu prin proroci și apostoli, au fost o proprietate a lui Dumnezeu. Credința este cel mai important lucru. Credința este puterea lui Dumnezeu care lucrează în noi. Domnul să ne binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm, împreună. Și nu doar să ne rugăm împreună, ci eu vreau să dau din nou această chemare: toți aceia care doresc să-și dedice viețile lor Domnului, s-o facă acum. O adunare de sărbătoare. Ziua cea mare a ispășirii nu a fost sărbătorită ca toate celelalte sărbători, ci a fost o adunare de sărbătoare deosebită, în Locul Preasfânt al lui Dumnezeu, unde s-a adunat poporul lui Dumnezeu ca să-și amintească de această răscumpărare, de marea zi de ispășire. Și noi ne gândim astăzi la marea zi de împăcare, pe crucea de pe Golgota. Și noi spunem: „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine...”.

Și nouă, purtătorii mesajului Său, ne-a fost dată această slujbă a împăcării. Și noi vă spunem cu glas tare: împăcați-vă cu Dumnezeu! Ziua de astăzi să fie o zi a împăcării cu Dumnezeu, o zi a împăcării între noi. Să primim iertarea din partea lui Dumnezeu și să ne iertăm unii pe alții. Această

zi să fie o zi de sărbătoare, astfel încât trâmbița lui Dumnezeu să răsună și să dea un sunet clar, ca toți să înțeleagă ceea ce ne spune Domnul.

Haideți să ne aplecăm capetele, ne închidem ochii și ne deschidem inimile în prezența lui Dumnezeu. Eu vreau să întreb câți sunt astăzi prezenți, care doresc să fie împăcați cu Dumnezeu, să fie împăcați cu soțul, cu soția, cu fratele, cu sora, cu copiii? Câți sunt aici care doresc să primească iertarea? Noi toți avem nevoie de iertare, astfel încât toate piedicile să fie înlăturate și Domnul să-și poată să-și atingă ținta în cadrul Bisericii Mireasă, în mijlocul nostru, în toată lumea. Iertați-vă așa cum Dumnezeu v-a iertat și pe voi în Isus Hristos. Nu vorbiți de rău despre nimeni, rugați-vă unii pentru alții și haideți ca noi, împreună, să înaintăm. Să nu ne mai uităm unul la celălalt, ci să privim la Domnul nostru, care este Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre. El va face totul bine.

Mai întâi vreau să mă adresez tuturor tinerilor care doresc să fie incluși în rugăciune. Cine dorește să-și ridice mâna ca să se dedice lui Dumnezeu? Mulțumesc! În toată clădirea sunt ridicate mâinile. Haideți să ne rugăm.

Iubite Domn, Tu mi-ai dăruit acest Cuvânt în inima mea. În mod repetat – în aceste ore – mi-ai amintit acest Cuvânt, ca să-l spun Bisericii, Tale că „...făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru”.

Eu Te rog o, Doamne iubit, ca toți frații mei, toate surorile mele și toți copiii, care stau acum cu teamă și respect înaintea Ta, să primească ceea ce ai făgăduit Tu. Salvează, eliberează, împacă și iartă. Dăruiește o mântuire deplină, prin harul Tău, astfel ca ziua aceasta să devină o zi a mântuirii. Și tuturor aceluia care Te-au primit, le-ai dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu - tuturor aceluia care cred în Numele Tău. Vă rog frumos, primiți-o! Aceasta este o zi deosebită, o zi de sărbătoare pentru mame și tați, pentru fii și fiice. Domnul v-a dăruit această zi. Țineți tare de aceasta; este făgăduința din prima predică. Această făgăduință să fie subliniată și în ultima predică.

Dumnezeu să ne binecuvânteze. Noi ne rugăm în continuare. Eu doresc să întreb: câți doresc astăzi să-și dedice din nou viețile lor Domnului? Tot ce este rău să fie scos din inimile noastre; tot ceea ce este împotriva unuia sau altuia, să fie scos din inimile noastre, și noi să ne dedicăm total Domnului, fără nicio rezistență, să stăm înaintea Domnului fără nicio opoziție. Nimeni să nu aibă gânduri proprii, nimeni să nu caute căi proprii, ci fiecare să se întoarcă la Domnul. Dumnezeu ne va dăruia harul Său. Cine dorește să-și ridice mâna, în fața Lui? Haideți să ne rededicăm cu toții Domnului. Toate mâinile sunt ridicate.

Iubite Domn, acesta este un ceas în care noi ne dedicăm Ție, o zi a împăcării, o zi a mântuirii, o zi de sărbătoare în prezența Dumnezeului nostru. Îți mulțumesc pentru sângele Tău sfânt și scump, Îți mulțumesc pentru legământul cel nou. Ține-l și-l ținem și noi, prin harul Tău, în Numele Tău. Încununează-ne cu bunătate și îndurare. Toți să fim întăriți din nou, să fim dedicați din nou Ție și așa să pășim această încăpere și să ne întoarcem acasă binecuvântați.

O, Dumnezeule mare, eu Îți mulțumesc fiindcă Tu i-ai iertat pe toți. Toți au primit împăcarea. Și această zi este un început nou pe care Tu l-ai făcut cu noi. Acest an să devină un an al eliberării, când toți să se întoarcă la proprietatea lor de la început, pe care Tu ai răscumpărat-o pentru noi. Doamne, Te rugăm încununează-ne pe toți cu bunătate și îndurare. Eu o primesc prin credință. Dar am o întrebare: ați primit-o și voi? Amin. Atunci spuneți: „Da, eu o accept. Da, eu o primesc”. Și în acel moment când tu ai primit-o, atunci îți aparține, este a ta.

Încă o rugăciune deosebită pentru toți bolnavii. Nu este scris doar că: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea; să

vestesc un an de îndurare al Domnului...”, ci este scris și în Marcu 16 că Domnul a fost cu ei și a dovedit Cuvântul pe care l-au vestit, prin semne și minuni.

Ce a spus Domnul după învierea Lui, a împlinit după înălțarea Lui la cer. Noi ar trebui să citim din nou, foarte corect, Scriptura. El a înfăptuit totul pe crucea de pe Golgota. După înviere, a dat trimiterea misionară și tot ce este în legătură cu aceasta: „își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa”. După înălțarea la cer, după ce ucenicii au plecat – o putem citi, ca toți să știe că într-adevăr așa este scris și nu a fost doar spus. Citim din Marcu 16.20: „Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele, care-l însoțeau. Amin”. Noi dorim să trăim din nou faptul ca Domnul să poată să lucreze într-un mod vizibil în mijlocul nostru. Aceasta face parte din restituire.

O spun încă o dată: Jertfa a fost adusă, sângele noului legământ a fost vărsat. Domnul și Răscumpărătorul nostru a intrat cu propriul Său sânge în Locul Preasfânt ceresc și l-a pus pe tronul de har, așa cum este scris și în Evrei 9. După înviere, El a poruncit să fie vestit Cuvântul, această Evanghelie veșnic valabilă. Și, după înălțarea Lui la cer, El a împlinit această făgăduință: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii”. El i-a însoțit pe ai Lui și a dovedit Cuvântul vestit de ei prin semne și minuni însoțitoare. Timpul aceasta a sosit: o zi de sărbătoare, o zi de mântuire, o zi în prezența lui Dumnezeu.

Acum ne vom ruga încă o dată împreună toată Biserica, ne vom baza pe Cuvântul lui Dumnezeu și vom spune: O, iubitul nostru Domn, Tu așa ai lucrat la început și Te rugăm și credem că Tu vei lucra la fel și la sfârșit. Însoțește-ne, fii cu noi și dovedește-Ți Cuvântul. Noi nu doar susținem acest lucru ci, conform adevărului, spunem că am vestit doar Cuvântul Lui și nimic altceva și Dumnezeu va dovedi numai Cuvântul Lui. El, care a înviat, este astăzi prezent aici. Noi avem o adunare de sărbătoare, o zi de sărbătoare, o zi a mântuirii pe care Domnul ne-a dăruit-o. Haideți ca noi să-I mulțumim împreună.

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, noi am auzit Cuvântul Tău, noi credem că Tu ești Același. Și așa cum după înălțarea Ta la cer, Tu ai dovedit Cuvântul Tău, dovedește-L și astăzi, înainte ca Tu să revii, dovedește-Ți Cuvântul și în mijlocul nostru. Treci printre rânduri și vindecă, eliberează, binecuvântează și descoperă-Ți biruința de pe Golgota și fă din toți dușmanii Tăi așternut sub picioarele Tale. Tu ești Biruitorul de pe Golgota. Noi Îți mulțumim, Te proslăvim și Te laudăm. Prin rănilor Tale suntem tămăduiți, prin sângele Tău suntem eliberați.

Iubite Domn, toți să o primească prin credință. Binecuvântează pe tot pământul, toată ceata Ta răscumpărată prin sângele Tău. Ajută-ne să găsim har în prezența Ta. Noi Îți mulțumim pentru confirmarea Cuvântului Tău, Îți mulțumim pentru tot ce am citit și am primit astăzi din Cuvântul Tău.

O, Doamne Dumnezeul meu, eu sunt copleșit pentru ce ne-ai spus. Dăruiește-ne harul Tău, ca, într-un mod simplu, fără să ne împotrivim, fără să ne răzvrătim, să spunem: „Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ”. Noi, cu toții, să înțelegem că, doar în voia Ta putem să fim sfințiți odată pentru totdeauna și putem ajunge la țintă, așa cum este scris și în Evrei 10. Dăruiește fiecărui frate și fiecărei surori, fiecărui tată, fiecărei mame, fiecărui fiu și fiecărei fiice, dăruiește-ne nouă tuturor, harul Tău înaintea Ta și să nu lăsăm ca ziua de azi să treacă pe lângă noi, ci să primim binecuvântarea deplină a lui Dumnezeu, în trup, duh și în suflet.

Ție, Dumnezeului Atotputernic Îți aducem cinstea, Ție, singurului Dumnezeu care există. Tu ești Creatorul, Mântuitorul, Împăratul, Tu ești totul; doar Tu ești totul. Și noi suntem proprietatea Ta, pentru timp și pentru veșnicie. Îți mulțumim iubite Domn, fiindcă tot ceea ce a fost hotărât înaintea întemeierii lumii, Tu ai început, iar acum Tu ne vei dăruia și desăvârșirea, prin harul Tău.

Ție Ți se cuvine toată cinstea, lauda, în vecii vecilor. Tu meriți, doar Tu meriți să primești toată lauda și toată închinarea. Aleluia. Aleluia. Aleluia.

Haideți să cântăm împreună cântarea „Tu meriți, Tu meriți”.

[Se cântă cântarea]. Aleluia. Adevărul înaintază.

Vreau să fac de cunoscut că, dacă va fi voia lui Dumnezeu și vom trăi, la începutul lui aprilie ne vom aduna din nou aici. În luna aceasta, dacă va vrea Dumnezeu, avem planificată o călătorie de aproximativ 10 zile în America de Sud. Rugați-vă pentru mine! La vârsta de 77 de ani, nu ești ca la 57, dar Dumnezeu a dat har până acum, ca să port Cuvântul Lui și așa se va întâmpla până când și ultimul va fi chemat afară. Și acolo unde nu putem să fim prezenți personal, avem transmisii: în Noua Zeelandă, în Australia, în Canada, în Statele Unite, în America de Sud, în Kazakhstan, unde este transmis în limba rusă.

Încercăm să facem tot ce este în puterea noastră și astfel Cuvântul lui Dumnezeu să ajungă până la marginile pământului. Eu sunt pregătit să slujesc Domnului și să fac tot ce este în puterea mea, și astfel Cuvântul Domnului să ajungă la toți.

Dragi frați, Dumnezeu v-a pus în diferite locuri și voi aveți aceeași descoperire, același Cuvânt al lui Dumnezeu, aceeași sămânță. Voi împărțiți hrana duhovnicească, căci astfel este scris: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. Nu doar cu „unele cuvinte”, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Acesta este timpul în care noi credem fiecare cuvânt și trăim cu fiecare cuvânt. Să nu evităm și să nu trecem pe lângă un cuvânt sau altul. Noi trebuie să credem fiecare cuvânt și să-l punem în practică și atunci veți vedea că Domnul Dumnezeu își va dovedi Cuvântul Lui.

Fraților slujitori din toate popoarele și limbile, le urăm din toată inima noastră, binecuvântarea lui Dumnezeu. Țineți tare la unitatea în Duhul și în credință! Dacă frații slujitori ajung o inimă și un suflet, atunci chiar și adunările lor vor fi o inimă și un suflet. Voi știți unde trebuie să ajungem noi? Noi trebuie să ajungem acolo ca fiecare frate, să poată să vorbească în fiecare adunare și niciunui să nu-i fie frică că s-ar întâmplă sau s-ar predica ceva ce nu este corect. Noi trebuie să ajungem sub călăuzirea Duhului Sfânt. Nimeni să nu aibă un gând omenesc, și să se gândească: „Acum am să prezint eu ceva”. Aceasta nu în Biserica Domnului. În Biserica Domnului este interzis ca eu să prezint ceva. În Biserică este nevoie de purtători ai Cuvântului lui Dumnezeu. Domnul să dăruiască tuturor fraților slujitori ca, în unitatea Duhului să vestească Cuvântul Domnului. Atunci noi cu toții vom fi binecuvântați în Numele Domnului.

Amin.